

РЕШЕНИЕ

№ 2435

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 28.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **730** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на А. З. М. срещу Решение №1040-21-1652/03.11.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 214-00-23675-3 от 05.08.2021г., с което е отказано отпускане и парично обезщетение за безработица.

Според жалбоподателя решението е неправилно и необосновано, издадено е от некомпетентен орган, следователно е нищожно. Липсват мотиви, като органът е изложил само фактически обстоятелства без да вземе отношение по тях. Административният орган в противоречие с материалноправните разпоредби е приел, че за М. не е изпълнено условието на чл.54а, ал.1 от КСО, тъй като не са налице документи, удостоверяващи осигурителен стаж и доход и че липсата на подавани данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО от работодателя [фирма] за периода 01.10.2019г. – 31.05.2020г. води задължително до извода, че не е удостоверен от жалбоподателя положения осигурителен стаж и доход за периода 11.04.2018г. – 01.06.2020г. и жалбоподателят не се явява осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО и пар.1, ал.1, т.3 от ДР на КСО и не отговаря на изискванията на чл.54а от КСО.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата, претендира присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева за процесуално представителство пред АССГ. Претендира и 300 лева заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред НОИ.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С. – град чрез процесуалния си представител

оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да му бъде присъдено юрисконсултско такова, съобразно изхода на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.10.2020г. А. М. подава заявление за отпускане на ПОБ на основание чл.54а от КСО, към което прилага заявление за удостоверяване на осигурителни периоди от друга държава – членка на ЕС със С. U002 по образец, в което посочва, че е необходимо да бъде удостоверен осигурителен период от 02.07.2020г. до 06.10.2020г., придобит по законодателството на Великобритания.

При преценка правото на ПОБ се установява, че то ще зависи от периодите на осигурена заетост във Великобритания.

Във връзка с преценка правото на ПОБ на жалбоподателя, до съответната осигурителна институция на Великобритания е изпратено запитване със С. U001СВ (искане на осигурително досие – трансграничен работник) и СЕС 003 (искане на информация за заплатата).

На 28.06.2021г. А. М. подава декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ, в която декларира начало на трудова дейност във Великобритания, считано от 28.06.2021г.

На 30.07.2021г. в ТП на НОИ С. – град е получен отговор със С. U017 и U004 (история на заплатата). В С. U017 е удостоверен осигурителен период от 03.07.2020г. до 05.10.2020г. вкл. – 0г., 3м. и 2дни и основание за прекратяване на заетостта „дата на изтичане на договора“.

Предвид датата на последното прекратяване на осигуряването 06.10.2020г. от Великобритания, 18 месечният срок по чл.54а, ал.1 от КСО за определяне правото на ПОБ е от 06.04.2019г. до 05.10.2020г. вкл. При преценката правото на ПОБ е извършена проверка на данните, налични в регистъра на осигурените лица. Установено е, че в 18 месечния период по чл.54а, ал.1 от КСО за А. М. от [фирма] са подадени данни по реда на чл.5, ал.4 от КСО от 06.04.2019г. до 30.09.2019г. вкл.

Административният орган е приел, че за жалбоподателя не е изпълнено условието на чл.54а, ал.1 от КСО, предвид което с разпореждане от 06.08.2021г. на основание чл.54ж, ал.1 от КСО и във връзка с чл.54а, ал.1 от КСО е отказано отпускане на ПОБ с мотиви: лицето няма осигуряване във фонд „Безработица“ за 12 месеца от последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването – от 06.04.2019г. до 05.10.2020г. вкл.

Извършена е проверка на разходите на ДОО на [фирма] от контролните органи на ТП на НОИ С. – град. От дружеството е представена нотариално заверена декларация, че не съхранява трудово – правна документация, досие и ведомости за А. З. М., т.е. не са представени документи, касаещи и удостоверяващи осигурителния стаж и доход на А. З. М.. Има данни за подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен трудов договор с [фирма] на 11.04.2018г. На 24.05.2018г. е подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 21.05.2018г., като същото е заличено на 24.05.2018г.. на 30.09.2020г. извън 7 дневния срок по чл.62, ал.3 от КТ е подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 01.06.2020г. за жалбоподателя не са подавани данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 от КСО от [фирма] за периода от 01.01.2019г. до 31.05.2020г.

Прието е, че поради липсата на документи за осигурителен стаж и доход, както и

липсата на подавани данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за периода от 01.10.2019г. до 31.05.2020г. за А. З. М. не е удостоверен положението осигурителен стаж и доход за периода от 11.04.2018г. до 01.06.2020г. в осигурителя [фирма] и той не се явява осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО и §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд - София-град направи следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна, по следните съображения:

Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, спазени са административно-производствените правила и правилно е приложен материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ.

Според чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Съгласно чл. 54а КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. За придобиване право на парично обезщетение по ал. 1 на чл.54а се зачита и времето зачетено за осигурителен стаж по законодателството на друга държава на основание на международен договор, по който Република България е страна или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Жалбоподателят представя сключения трудов договор №3/12.04.2018г. с [фирма] и трудова книжка с направено отбелязване за положен трудов стаж в периода 12.04.2018г. – 01.06.2020г., като претендира, че за отпускане на ПОБ следва да бъде взет предвид периода 06.04.2019г. – 01.06.2020г. от 13м. и 2 дни. Наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото

и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО, основанийето за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС. По делото не се установява в относимия период - най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването, да са били внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица", вкл. и периода, удостоверен от Великобритания. Последният стаж не е спорен, но не е достатъчен, тъй като за лицето не са подавани данни от осигурител [фирма] за периода от 01.10.2019г. – 31.05.2020г. Това не означава, че лицето не е полагало труд при този работодател, но за него няма подадени данни за дължими осигурителни вноски, поради което не е изпълнено условието на чл.54а, ал.1 от КСО и правилно и законосъобразно исканото ПОБ му е отказано.

Поради горното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като на ответника се дължи присъждане на поисканото юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева на основание чл.24 от НППП, вр. с чл.78, ал.8 ГПК.

По изложените съображения и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. З. М. срещу Решение №1040-21-1652/03.11.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № 214-00-23675-3 от 05.08.2021г., с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.

ОСЪЖДА А. З. М. да заплати на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 / сто/ лева.

Решението е окончателно на основание чл.119 от КСО.

СЪДИЯ: